

GÖYƏRÇİN

ISSN-0207-4710

2005-ci il

Bayramınız
mübarək!

NAĞİL
VAXTI

"TOMİRİS"

ÖZÜN
RƏNGLƏ

YAZ NƏĞMƏLƏRİ

YAZDA

Soruşursan ki, məndən
Çay dərindi, dayazdır?
İndi dayaz çay olar? -
Ülviyyə, axı yazdı!
Günəş təbəssümüylə
Çayları hey daşdırır,
Gur suların önündə
Nə kəsək, nə daş durur...

BİR NƏLBƏKİ SƏMƏNİ!

- Pəncərəyə kim qoyub
Bir nəlbəki çəmən?
- Qızım, bu çəmən deyil,
Səmənidir, səməni.
Baharın elçisidir
İstəyir qışı qova.
Suya qoyulmuş buğda
İçib gün işığından
Dönüb yaşıl alova.

BAHAR GƏLƏNDƏ

Bahar gəlibdi tez ol,
Tıq-tıq, tıq-tıq.
Evindən eşiye çıx,
Tıq-tıq-tıq-tıq!
Xoş xəbəri meşəyə
Deyirdi ağacdələn,
Sanki ağacı deyil,
Baharın qapısını
Döyürdü ağacdələn.

ZOĞAL ÇİÇƏKLƏYƏNDƏ

Ağaclar yuxusundan
Oynamayıbdır hələ,
Meşədə sarı-sarı
Görünən nədir belə?

Bahar üçün darıxıb
Yurdumun bağı, düzü.
Həsərdən saralıbdır
Bəlkə meşənin gözü?

O tərəfə kənardan
Yaxşı-yaxşı bax, şair.
Sarı donlu budaqlar
Sarı simə oxşayır.

Bu gözəl mənzərəni
Görənin gedir huşu,
Zoğal çiçəkləridi
Meşənin qaranquşu.

Bu çiçəkdən rəng alıb
Qaranquş döşü bəlkə?
Ta bulud çəkə bilməz
Qızıl günşi bərkə.

Ağaclardan ən əvvəl
Çiçəkləyən zoğaldı,
Sənin zoğal dərməyin
Ancaq payıza qaldı.

TƏBİƏTİN DÖRD

KEŞİKÇİSİ

QOY GƏLSİN BAHAR

Rəfiq Yusifovlu

- Gülləri, çiçəkləri
Niyə qəmgin edirsən?
Səndən ki, doymamış, q,
Bahar, hara gedirsən?

- Gedirəm ki, yay gəlsin,
Qızlar çıxsın yamaca.
Çimərliklər, yaylaqlar
Qərubsəyib yamanca.

Ələnsin çölə, düzə
Günəşin gur işığı,
Biz bağlamış dağların
Açılsın qırışığı.

- Təzə qızıb canımız,
Hara gedirsən, ay yay?
- Gedirəm, payız gəlsin,
Əlində yüz sovqat, pay.

Qızillansın ağaclar,
Meşə kövrəlsin bir az.
Həmişə deyib-gülmək,
Çalib-oylamaq olmaz.

- Saralmış yarpaqları
Tez yığıb, yığıdırıb,
Payız, hara gedirsən?
- Astanda qış durub,

Gedirəm ki, o gəlsin,
Hər yana qar ələsin,
Təbiəti ağappaq
Bir örtüklə bələsin.

Torpaq yorulub yaman,
Dirçəlməkçin gələn yaz,
Qar yorğanın altında
Yatıb dincəlsin bir az.

- Ay qış yara gedirsən? -
Soruşub köks ötürdüm.
- Gedirəm bahar gəlsin,
Mən növbəmi bitirdim.

Bahar, yay, payız nə qış!
Biz dörd qardaş, dörd fəsil
Keşiyini çəkirik
Təbiətin müddəsil.

Dağa yağıb qar,
Düzə yağıb qar.
Qoy gəlsin bahar
Ərisin buzlar.

Dağda da çiçək,
Düzdə də çiçək,
Gəlsin sevincək
Oğlanlar, qızlar.

Dağda da yonca,
Düzdə də yonca,
Gəlib doyunca
Yesin quzular.

Dağda da yellər,
Düzdə də yellər,
Qoy gəlsin bahar,
Sevinsin ellər,
Gülsün arzular...

Rəssam
İlqar

XÖŞBƏXTLİK AXTARAN CƏK İngilis nağılı

Biri var idi, biri yox idi, Cək adlı bir oğlan var idi. Günlərin bir günündə Cək səadət axtarmağa getdi. Bir az getmişdi ki, onun qarşısına pişik çıxdı.

- Cək, hara gedirsən? - Pişik ondan soruşdu.
- Səadət axtarmağa gedirəm.
- Olar, mən də sənə gedim?
- Əlbəttə, olar. Nə qədər çox olsaq, bir o qədər yaxşıdır.

Onlar bir az getmişdilər ki, qarşılara it çıxdı. It soruşdu:

- Cək, hara gedirsən?
- Səadət axtarmağa gedirəm.
- Olar, mən də sənə gedim?
- Olar, olar. Nə qədər çox olsaq, bir o qədər yaxşıdır.

O, soruşdu:

Rəssam
Aytən

- Cək, hara gedirsən?
  - Səadət axtarmağa.
  - Olar, mən də sizinlə gedim?
  - Olar, əlbəttə, olar. Nə qədər çox olsaq, bir o qədər yaxşıdır.
- Onlar bir az getmişdilər ki, qarşılara öküz çıxdı. Öküz böyürə- böyürə soruşdu:

- Hara gedirsən, Cək?
- Səadət axtarmağa.
- Olarmı mən də sizinlə gedim?
- Olar, əlbəttə, olar. Nə qədər çox olsaq, bir o qədər yaxşıdır.

Onların hamısı birlikdə yola düşdülər. Xeyli gedəndən sonra uzaqda bir ev gördülər. Qaranlıq düşürdü. Harda isə gecələmək lazım idi.

Oğlan heyvanlara tapşırı ki, heç hara tərpənməsinlər. Özü isə gizlicə evə yaxınlaşıb pəncərədən içəri baxdı. Gördü ki, quldurlar oğurladıqları pulları bölüşdürürlər.

Oğlan əl eləyib dostlarını yanına çağırdı. Onun əmri ilə hay-haray salmağa başladılar. Pişik miyoldadı, it hüddü, keçi mələdi, öküz böyürdü, xoruz quqquldadı. Bir haray-həşir düşdü ki, gəl görəsən. Quldurların canına vahimə düşdü. Onlar pullarını və silahlarını atıb qaçdılar.

Cək və dostları sakitcə evə girdilər. Yatmaq vaxtı idi. Cək ehtiyatlı tərpəndi. Pişiyə tapşırı ki, yelləncəyin üstündə dincəlsin, iti stolun altında yatırtı. Keçini çardağa, öküzü zirzəmiyə göndərdi. Xoruza dedi ki, sən evin üstündə gecələ. Özü isə arxayınca yixılıb çarpayının üstündə yatdı.

İşıqlar söndəndən sonra quldurlar bir nəfəri evə kəşfiyyata göndərdilər. O, gedən kimi qorxu içində geri qayıtdı və başını gələnəri danışmağa başladı:

- Evə girib, yürükdə əyləşmək istəyəndə gördüm ki, bir qarı orada oturub corab toxuyur. Az qala əlindəki mili gözümə soxmuşdu. (Bilirsiniz ki, bu qarı yox, pişik idi).
- Stola yaxınlaşdım ki, pullarımızı götürüm, gördüm ki, onun altında bir çəkməçi çəkmə tikir. O, iynəni mənim ayaqlarıma elə batırdı ki, az qala ağlim başımdan çıxmışdı. (Bunun çəkməçi yox, it olduğunu siz bilirsiniz).
- Çardağa qalxanda gördüm ki, burada kimsə taxıl döyür. O, zəncirlə məni elə vurdu ki, bir güclə canımı qurtardım. (Yəqin ki, bunun öküz olduğunu unutmamısınız).

- Bunlar hamısı heç. Evin üstündə bir cəngavər qışqırdı ki, oğrunu mənə verin. Mən güclə başımı götürüb qaçdım. (Bu isə banlayıb haray salan xoruz idi).

Quldurlar bir daha geri qayıtmadılar. Cək və onun dostları ömürlərinin sonuna kimi bu evdə yaşadılar. Onlar başa düşdülər ki, səadət elə birlikdə sakit həyat sürməkdə imiş...